

Valutaafgift saavel som den direkte, har opfyldt sit Formaal; de Penge, som det var tilsigtet at tilvejebringe ved denne Lov, er indgaaet i Statskassen. Loven udløber nu, og vi kan derfor ikke bevilge Regeringen Midler, som den efter vor Mening finansielt heller ikke behøver. Det Finanslovsforslag, der blev fremlagt i Gaar, er udarbejdet under Henblik paa, at Valutaafgiften vilde bortfalde nu fra Nytaar; Statskassen behøver ikke Penge paa dette Punkt. Den højtærede Finansminister udtalte i Gaar, at Skatterne har givet mindre, end de var beregnet til. Nu vel, det kan jeg ikke kontrollere, men det er sikkert rigtigt, naar den højtærede Finansminister siger det, men des lettere vil det være for den højtærede Finansminister at give Afkald paa disse Penge. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup sagde, at der var en indre Forbindelse mellem disse 4 Punkter, jeg kan ikke finde den, det er mig umuligt.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann udtalte, at han havde ingen Sympati for disse Toldsatser. Det er rigtigt nok, hans Parti gik i 1924 imod dem. Jeg synes, det havde været rigtigst at fastholde dette Synspunkt, et finansielt Synspunkt kan i hvert Fald ikke motivere at forny Loven ud fra det ærede Medlems Standpunkt, idet hans Parti for nogle Maaneder siden stillede Forslag her om at eftergive de 5 Millioner i direkte Skat; paa dette Forslag gik hans Parti til Valg, det havde derfor været naturligt, om Partiet nu efter Valget havde genindbragt sit Forslag. Jeg mener, det er Parlamentarismens Grundlov, at hvad man stiller op som Opposition, skal man staa ved som Regering eller som Regeringsparti; hvad man gaar til Valg paa, skal man ogsaa vedstaa efter Valget. Det har det ærede Medlem og hans Parti ikke villet gøre i dette Tilfælde; jeg beklager det, jeg synes, der er en Selvmodsigelse deri. Vi maatte gaa imod Forslaget om at eftergive den direkte Skat, den skulde ind, den var lovbestemt, den skulde opfylde et bestemt Formaal, det er opfyldt baade ved den direkte og ved den indirekte, vi kan ikke være med til nu at forlænge den indirekte Skat, det er en positiv Skatteforhøjelse, som jeg sagde i Gaar, og den Regering og de Partier, der gik til Valg paa at nedsætte Skatterne, debuterer med at forhøje dem.

Dahlgaard: Naar det ærede Medlem Hr. Borgbjerg altsaa agter at nægte, at denne Afgift opretholdes i de kommende 3 Maaneder, for at der kan blive fornøden Tid til Overvejelse, kan jeg kun opfatte det paa

den Maade, at han i Fremtiden ikke agter at medvirke til, at andre indirekte Afgifter nedbringes, mod at flere af disse Afgifter opretholdes; thi hvis det ærede Medlem ønskede det, han gav Udtryk for i Gaar, forstaar jeg ikke, at han ikke vil give Lejlighed til en Overvejelse. Jeg kan ikke tænke mig, at det ærede Medlem ønsker, at disse forøgede Afgifter skal ophøre nu til 1. Januar og derefter indføres igen til 1. April; Ændringer frem og tilbage i Toldlovgivningen med saa korte Mellemrum er noget, det ærede Medlem meget ofte har angrebet her i Tinget.

Drachmann: Jeg takker det ærede Medlem Hr. Borgbjerg for Belæring om, hvad man kan gøre som Oppositionsparti, og hvad man kan gøre, naar man paa en eller anden Maade hører til de Flertalpartier, der eventuelt udgør en Regering. Det er nu ganske overflødigt, for de 2½ Aar, hvor Socialdemokraterne har dannet Regering, har givet en saa lærerig Skole, at det glemmer vi ikke. Jeg maa dog med Hensyn til det foreliggende Spørgsmaal understrege, at det navnlig er af handelspolitiske Grunde, vi ønsker at opretholde de paagældende Afgifter, tydeligt præciseret, at vi ønsker indtil videre at opretholde Vinafgiften, og disse Forhold burde det ærede Medlem Hr. Borgbjerg være bekendt med.

Sluttelig er der den ikke uvæsentlige Forskel mellem de indirekte og de direkte Skatter, at de indirekte kan man unddrage sig, de direkte bliver udskrevet og paalagt en; derfor er det selvfølgelig, at vi satte ind mod den direkte Skat, jeg beklager blot, at man ikke fra anden Side vilde støtte os, den Gang vi foreslog dens Opgivelse.

Finansministeren (N. Neergaard): Idet jeg henviser til mine Udtalelser i Gaar, skal jeg kun endnu en Gang betone, at min Begrundelse for at stille Forslag om Forlængelse af Gyldigheden af de i Punkt 4 omhandlede Bestemmelser aldeles ikke er af finansiell Art. Det er ikke, fordi Regeringen mener specielt at trænge til den Million, men for at holde hele Spørgsmaalet om Luksusafgifternes Fordeling uberørt, holde det paa status quo, for at man kan komme til en sindig og rolig Overvejelse af disse Forhold og ligeledes til en Overvejelse af, hvilke handelspolitiske Momenter der kan knytte sig dertil. Derfor anbefaler jeg at stemme mod det af det ærede Medlem Hr. Borgbjerg stillede Ændringsforslag.